

M e i e r a n n a s .

Meie randa paate jäänud ainult kaks,
asi läheb igal aastal hullemaks.
Aerupaadis avamerel ju ei käi,
kalad aga läherannast kaugel läind.
Kalamehi on me külas kaks ja pool,
üks on juba vana, teine liiga noor.
Kolmandat nad meheks ei saapidada,
sest see tihti pudelisi kallutab.

Noorel mehel, sel on kange ihuramm,
vana jälle meretöös on oskajam.
Poolik mees kui paadis kukub jaurama,
kalad kohe Soome poole rändavad.

Kaluritel pruute pole ollagi,
paadi vastu pole mõtet minnagi.
Vana mees on naiste asjad unustand,
noor ei ole tüdrukut veel tundagi saand.
Joodikul on naine läinud teisega,
tema elab võrgukuuris üksinda.
Piimaise juures temal tekkis jant,
selgus, et on täielikult impotent.

Oota, oota, las vaid tulla õige tuul,
küllap siis saad kala maitset tunda suus.

Kalapaat kui randa tuleb lestaga,
pane aga suitsuahi tossama.
Oota kuna läevad pimedamaks ööd,
kalur noor siis piiga poole leiab tee.
Lähepoisi kotti sees ta kaasa viib,
piiga teda ootab juba ammugi.

Laulda võib viisil "Rannakolhoosis" (V. Ojakäär),
teksti kirjutasin 1999.a.

Taavi Teinbas VÕsult